

Erdoğan'ın Tehditleri, Hâkim Sınıfların Duydukları Korkunun Yansımasıdır! TEKEL Direnişini Zafere Taşyalım, Hâkim Sınıfların Korkularını Büyütelim!

AKP hükümeti başbakanı Erdoğan, 22 Ocak'ta Ankara'da gerçekleştirilen il başkanları toplantısında, kararlı bir şekilde direnişlerini sürdürmekte olan TEKEL işçilerine dair, yine tehdit ve hakaret dolu bir konuşma gerçekleştirdi.

Bilimelidir ki TEKEL işçileri şahsında, yükselmekte olan işçi ve emekçi kitle hareketlerine yönelik, bu gibi tehdit ve hakaret içeren konuşmalar, hâkim sınıfların içerisine düştükleri tedirginliği açık bir yansıması durumundadır.

Erdoğan, Temsil Ettiği Patronlar ve Ağalar Sultasının Korkusunu Yansıtıyor

Erdoğan'ın 22 Ocak'taki konuşmasından bazı ibretlik satırlar şöyle:

“Muhalefetin bu çirkin oyununa gelmeyin. Bu ülkede hiçbir zaman ülkenin aydınlık geleceğini düşünmeyen, o marjinal örgütlerin tuzağına düşmeyin. Kışkırtmaların, istismarın aleti olmayın...”

Tekel işçilerimize sesleniyorum: O yanınıza gelip gidenler, bizim düşündüğümüz, sevdiğimiz kadar sizi sevmiyorlar.

Yetimin, öksüzün o hazinede hakkı var, ülkenin şartlarını düşünün, işsizleri düşünün, hükümet olarak bizim gösterdiğimiz iyi niyete, bizim attığımız adıma siz de iyi niyetle yaklaşın. Siz de bir adım atın, bu eylemleri lütfen sona erdirin.

Bugüne kadar alışılmış olan şeydu: 'Devletin malı deniz, yemeyen domuz'... Mantık buydu... Depolarda duruyorlar, aydan aya maası alıyorlar. Ne üretim, ne şu, ne bu. Böyle bir şey yok. Böyle mi sürece bu kardeşim. Bu ülke, bu devlet ayda Tekel işçilerine 40 trilyon maaş ödüyor...

Akşam Tekgıda-İş'in Başkanı 'Biz gerekirse hükümet deviririz' diyor, şu ifadeye bak. 'Şu anda' diyor, 'dün yaptığımız görüşmede genel grev kararı almadık, genel eylem kararı aldık, genel grev kararı alırsak hükümet devrilir...' Şimdi bu ifadeye ne denir? Sen avucunu yalarsın, avucunu. Neyi deviriyorsun sen? Önce haddini bil. Haddini bil ve bizi söylemeyi düşünmediğimiz ifadeleri kullanmaya mecbur etmesinler.”

Erdoğan'ın bu beyanları, hakim sınıfların on yıllardır bildiğimiz, tanık olduğumuz beyanlarıdır. Erdoğan utanmazca ve riyakarca bir taraftan ezilenlere “sevgi” ve “şefkat” dağıtmakta öte taraftan “avucunuzu yalarsınız” diyecek kadar pervasızlaşmaktadır.

Erdoğan'ın temsil ettiği zihniyetin ezilenleri ne kadar “çok sevdiğini” yaşadığımız yoksulluktan, açlıktan, işsizlikten, güvencesiz çalıştırılmaktan, eğitim ve sağlıktaki eşitsizliklerden, farklı kimlik ve inançlar arasına ekilen düşmanlık tohumlarından, toprağımızda aç kalışımızdan ve maruz kaldığımız sonu gelmez baskılardan çok iyi biliyoruz!

Ezilen milyonlarının yükselen mücadelesi, Erdoğanların korkularını daha da büyütecek ve özgür bir ülkede bağımsız bir halk olarak yaşayacağımız günleri; ağalara, patronlara ve onların temsilcilerine hadlerini bildirerek ülkemize armağan edecektir!

AKP hükümeti, sokaklardaki milyonlarca işsizi göstererek, hem kazanılmış haklara dönük gerçekleştirdiği saldırıları meşrulaştırmaya çalışmakta hem de 4-C statüsünü kabul ettirmeye dönük açık bir tehdit ortaya koymaktadır.

24 Ocak'lardan, 5 Nisan'lardan... Bir yandan bu gibi büyük ölçekli ekonomik dönüştürme projelerinden bir yandan da işçi ve emekçilere apaçık saldırılar olan bu ekonomik ve sosyal düzenlemelerin sopa zoruyla hayata geçirme operasyonlarından günümüze ulaşan tablo, bugün, AKP hükümeti şahsında cisimleşen pervasız, aymaz bir zulüm ve zorbalık düzeni olmuştur.

Özelleştirme, bir devlet politikası olarak, hükümetiyle muhalefetiyle, mecliste sergilenen tüm seyirlik gösterilerle birlikte adım adım hayata geçirilmiştir. Özelleştirme politikaları kimi zaman işçi, emekçi kitle hareketlerinin ördüğü barikatlarda yavaşlaşa da, hakim sınıflar, polisiyle, jandarmasıyla, bin bir türlü zor yöntemleriyle bu politikaları hayata geçirmiştir.

Tarım çökertilmiş, başta büyük şehirler olmak üzere köy yerleşimleri dahi yeni işsizler ordusuyla tanıştırılmıştır.

Kamu kurumları, bilhassa AKP hükümeti dönemiyle birlikte, baş döndürücü bir hızla ve apaçık aldatmacalarla emperyalistlere peşkeş çekilmiş, bu kurumlarda çalışan işçiler ve emekçiler açlığa ve sefalete mahkûm edilmişlerdir.

Özelleştirme saldırılarına eşlik eden “taşeronlaştırma” gibi istihdam politikalarıyla da özel sektörün, para babalarının her türlü ihtiyacını gören ve işçileri, emekçileri en ufak demokratik haktan dahi yoksun bırakan yeni hak gaspları da ortaya çıkmıştır.

Tüm bunların sonucunda da üretmez hale getirilen devlet işletmeleri, “kar etmedikleri” ileri sürülerek kapatılmış, satılmış; kamu işçileri de “yan gelip yattıkları” gerekçeleriyle ve hatta çalışmadan, üretmeden “domuz” gibi “yedikleri” şeklinde küstah ve haddini bilmez ifadelerle kapı dışarı edilmişlerdir.

Yıllarca fabrikalarda ter akıtanlar, bir yandan hem kazanılmış haklarından mahrum edilmişler hem de devletin en üst makamlarından en ağır hakaretlere maruz bırakılmışlardır.

Ancak, bugün ulaşılmış bulduğumuz nokta, geçtiğimiz yıldan itibaren, etkilerini derinden ve uzun vadeli gösteren küresel ölçekteki ekonomik krizin, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki işçi ve emekçi kitlelerde yarattığı tahribatın karşılığı olan kitlesel mücadelelerin artık görünür olmaya başlamasıdır.

Başta Erdoğan olmak üzere, devlet bakanlarını, valilerini, bilcümle bürokratını ve dahi kimi sendika ağalarını, işçi, emekçi hareketine karşı tehditkâr ve hakaretamiz bir üslupla konuşuran şey; işte bu biriken, yükselen ve merkezinde işçilerin, emekçilerin olduğu birleşik, kitlesel bir halk hareketi mücadelesi ihtimalinin giderek kuvvetleniyor olmasıdır.

Erdoğan'ın, TEKEL işçilerine yönelik “kıızgınlığı” tam da bu noktadan beslenmekte ve mevcut korkusunu yansıtmaktadır.

Zira artık TEKEL'in davası, ülkenin davası olmuştur. TEKEL'in kavgası, yoksulun, emekçinin kavgası haline gelmiştir.

TEKEL Birleştiriyor, Öğretiyor

Erdoğan'ı her fırsatta işçilere ve sendikalarına saldırtan temel mesele, TEKEL Direnişi'nin, etrafında toparlamayı başardığı ve oldukça geniş bir siyasi yelpazeye sahip toplumsal muhalefettir.

TEKEL Direnişi, TÜRK-İŞ gibi doğrudan hâkim sınıfların, para babalarının çıkarlarına endekli hareket eden ve yeri geldiğinde ayağa kalkmaya hazırlanan emekçi kitlelerin öfkesini törpüleyen bir sendikayı dahi harekete geçmek zorunda bırakmış ve diğer meslek örgütleri ile sendika konfederasyonlarını da hareketlendirmiştir.

TEKEL Direnişi, bilhassa son yıllarda biriken öfkenin, tepkinin hem odaklandığı ve cisimleştiği bir mücadeleye dönüşmüş hem de hâlihazırda sürdürülen ekonomik ve sosyal hak talepleri mücadelesine yeni ve önemli bir ortak zemin de yaratmıştır.

Daha da önemlisi, TEKEL Direnişinin, İstanbul'daki İtfaiye işçileri; İzmir'deki Belediye işçileri; Antep'teki tekstil işçileri ve son olarak özelleştirmelere karşı mücadele eden Dersim'deki enerji işçileri gibi 4-C vb. saldırılarla yüzleşen yahut yüzleşmek üzere olan işçi ve emekçilere önemli bir tecrübe, deneyim ve moral kaynağı haline gelmiş olmasıdır.

Tekel Direnişinin bir diğer önemli kazanımı millet ve mezhep kimlikleri üzerinden yaratılmak istenen boğazlaşmalara karşı ezilen ulus, milliyet ve mezhepler konusunda bilinçli proleter tavrın ne olması gerektiğini, pratikte açıkça ortaya koymuş olmasıdır.

Ötesinde, TEKEL Direnişi, mevcut tasfiye sürecinde, ilerici, devrimci kurumların ideolojik ve politik düzlemde sınıf zemininden nasıl koştüğünü da ibret verici örnekleriyle

ortaya koymuştur.

İşçi, emekçi mücadelesine “destekçi olmak”; toplu bildiri yahut gazete dağıtımıyla sınırlı bir temas durumunda “bilinç aktarmak”; destek faaliyetleri kapsamında, “basın açıklamalarına gelip gitmek” ve dahi bu zeminde bile ülke genelinde ortak söylem ve pratiklerde harekete geçme kabiliyetinden yoksun olmak... Tüm bunlar gibi ve daha bir dizi pratikte de işçi, emekçi gündeminden, söyleminden uzaklaşmanın sonucu olan tavır ve tutumlar, ülkemiz ilerici, devrimci hareketlerinin içerisine sürüklendiği tasfiyeci dalganın en net sonuçları olarak okunmalıdır.

Başta işçiler ve emekçiler olmak üzere halk güçleriyle bağını yitirmiş, söylem ve pratik olarak uzaklaşmış, marjinalize edilmiş; sistemin müsaade aralığında “muhalefet” zeminine çekilmiş ve bu aralığın uygun gördüğü kimi mekânlarda “basın açıklamalarına” hapsolmuş bir faaliyet kavrayışı... Bu tablonun bir diğer görünen yüzünü oluşturmaktadır.

Bu anlamda TEKEL Direnişi, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) nezdinde, uzun yıllar boyunca uzak kalınan, bu anlamda siyaseten kısırlaşan, kitlelerle bağını yitiren bir pratiğin karşısına; mütevazı fakat uzun erimli, inançlı, kararlı ve bilimsel bilgiye ulaşmada ve tüm bunları ısrarcı biçimde savunmada her zamankinden daha kararlı bir şekilde yönelmesinin pratik adımı olmuştur.

TEKEL direnişi beri yandan da başta ilerici, devrimci, demokrat kurumlar, meslek örgütleri, sendikalar, yöre dernekleri, politik kitle örgütleri olmak üzere toplumun farklı kesimleri, bu haklı mücadele etrafında birleşmiş ve ortak bir mücadele zemini yakalamalarında son derece önemli bir rol üstlenmiştir.

Mevcut tasfiye süreci her ne kadar örgütlü halk güçlerini, süreci bir takım merkezi politikalar ve örgütsel adımlarla “iradi zeminde” ilerletilmesinin önünü kesiyorsa da işçi, emekçi kitle hareketleri bu “ileri” unsurları da aşan bir pratik içerisinde kıpırdanmaya devam etmektedir.

Görev: Her Alanda ve Her Yerde, TEKEL Gündemi Ekseninde Halk Güçlerinin Eylem Birliğini Örgütlemek Olmalıdır!

DHF, geçtiğimiz hafta içerisinde, başta kendi örgütlü güçlerine yönelik olmak üzere kamuoyuna yönelik de bir çağrı metni kaleme almıştır.

Başta ilerici, devrimci, demokrat politik kitle örgütleri olmak üzere, sendikalar, meslek örgütleri, platformlar... Tüm emek ve demokrasi güçlerini, TEKEL gündemi ekseninde “dayanışma platformlarında” bir araya gelme ve bu zeminde mevcut kitle hareketini, ülke çapında görünür kılama çağrısı halen güncel ve önemli bir konudur.

TEKEL Direnişi, 40. gününü tamamlarken, bu çağrı artık “acil” bir nitelik kazanmıştır.

Ülkenin her yerinde, DHF bünyesindeki her örgütlülük ve tek tek her örgütlü birey, bulunduğu yerelde bu gibi platformların örgütlenmesinde aktif rol alacaktır.

Gelinen bu kritik aşamada ya TEKEL Direnişi kırılacak ve yükselme emareleri gösteren emekçi kitle hareketi ağır bir darbe alacak ve bunun bedeli yine başta ilerici, devrimci güçlere kesilecek ya da AKP hükümeti şahsında mevcut sömürü ve zorbalık düzeni önemli bir darbe alacak ve halk kitleleri, hak mücadelelerinin gücünü ve önemini kavramada somut ve başarılı bir tarihi örneğe, mevziye sahip olacaklardır.

Görevlerimize sahip çıkalım!

Tüm emek ve demokrasi güçleriyle birlikte ortak platformlarda örgütlenelim!

Yükselmekte olan işçi emekçi kitle hareketlerinde yerimizi alalım!

**Demokratik Haklar Federasyonu
24 Ocak 2010**



DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org